

föregående åren upplupna räntor, under de återstående tio åren förräntas med fyra och en half procent och amorteras med tio procent.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1886.

Knut Söderblom.

N:o 76.

Af Herr Nils Nilsson i Vrängebol: Om förhöjning i anslaget för år 1887 till understöd för vägars anläggning och förbättring.

Utaf bilagorna till Kongl. propositionen N:o 1 kan inhemtas å sidan 70 i den utdelade tryckta upplagan, att »i fråga om fonden till understöd för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar — — — behofvet fortfarande vore större, än att alla sådana vägföretag, som af kommuner beslutits, eller dem af vederbörande myndigheter blifvit ålagdt att utföra, kunde med bidrag huggas omedelbarligen efter det ansökningar derom inkommit, utan i följd häraf flera angelägna arbeten måste i afbidan på tillgångar till deras understödjande uppskjutas», och då enligt i tidningarna synlig uppgift ansökningar till erhållande af bidrag utaf ifrågavarande slag finnas inne för så talrika och betydande vägarbeten, att den beräknade kostnaden för deras utförande belöper sig till kronor 2,312,634: 82 samt då dessa arbeten, för att ej varda allt för betungande för dem, som hafva att utföra desamma, kräfva statsunderstöd till hälften eller två tredjedelar af kostnaden; så synes, hur otillräckligt det hittillsvarande anslaget af 500,000 kronor är och hur nödigt det är att åtminstone för ett år höja det-

samma till ett belopp, som medgifver att understödja en så stor del af de företag, för hvilka redan begärts statsbidrag, att den allt för långa tid, som eljest i regeln åtgår för dessa bidrags erhållande, måtte något förkortas. Ytterligare skäl för en förhöjning af nämnda anslag finnas uti näringarnas och särskildt jordbrukets behof i många delar af riket utaf lifligare samfärdsel äfven genom nya eller förbättrade vägars åstadkommande samt uti den obestriddiga lättnad, som flestades under de nu rådande tryckta förhållandena å landsbygden skulle beredas genom utförandet i vidgad omfattning af dylika arbeten, för hvilka kostnaderna stanna inom landet, och som genom sina verkningar särskildt lända den del af befolkningen till gagn, som i regeln mest är tryckt af bördor för fyllandet af statens behof. Det stora öfverskottet i statskassan bör ock innebära en maning åt Riksdagen att äfven, på sätt här föreslås, se landets främsta hufvudnäring och den skattebetryckta landtbefolkningen till godo. De summor, statsverket får vidkännas för vägväsendet inom landet, äro dessutom icke bortkastade, enär genom dem både näringslifvet och skatteförmågan i väsentlig mån höjas å landsbygden; och är det tydligt, att de förmånliga verkningarna af den sålunda förbättrade samfärdseln allt mer ökas, i den mån samfärdsel-lederna bilda ett allt fullständigare helt.

På grund af det anförda får jag alltså hemställa,

att Riksdagen måtte till bidrag för anläggning af nya samt förbättring eller omläggning af backiga eller eljest mindre goda vägar för år 1887 bevilja ett anslag af en million kronor.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1886.

Nils Nilsson
i Vrångebol.